

עת"א 8011/08/14 - היועץ המשפטי לממשלה נגד ועדת השחרורים בגוש מרכז, יצחק בוהדנה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 8011-08-14 היועץ המשפטי
לממשלה נ' בוהדאנא(אסיר)
לפני:
כב' השופט אברהם טל, נשיא - אב"ד
כב' השופטת מיכל נד"ב
כב' השופטת דנה מרשק-מרום

העותר
נגד
המשיבים
היועץ המשפטי לממשלה
1. ועדת השחרורים בגוש מרכז
2. יצחק בוהדנה

נוכחים:

ב"כ העותר עו"ד ינאי גורני

המשיב 2 ובא כוחו עו"ד יוליאן לנדסמן

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

1. המשיב 2 (להלן: "המשיב") מרצה עונש מאסר שלישי למשך 5 שנים ו-4 חודשים בגין עבירות מרמה, סחיטה באיומים, דרישת נשק באיומים והדחה בחקירה נושא ת"פ 26920-03-10 (בית משפט מחוזי ירושלים) וביום 4.8.14 החליטה המשיבה 1 (להלן: "הוועדה") לשחרר אותו על תנאי בתנאים המפורטים בסיפת החלטתה, לרבות עבודה בחברת יבולי קטיף, קיום תוכנית רש"א מיום 13.7.14, הצגת אישור מהמרכז לגביית קנסות על חלוקת תשלום הפיצוי שהמשיב לא שילם עד היום ומעצר בית לילי.

החלטה זו היא נושא העתירה שבפנינו.

2. העותר טוען בכתב העתירה ובטיעוניו בא כוחו בפנינו כי שגתה הוועדה שלא נתנה משקל ראוי לעברו הפלילי המכביד של המשיב, לכך שהוא מרצה עונש מאסר שלישי ושבעבר זכה לשחרור מוקדם בתנאי תוכנית טיפולית פרטית וביצע עבירות רבות בהיותו אסיר ברישיון.

לטענת העותר, מסוכנותו של המשיב עולה מנסיבות ביצוע העבירות כלפי מתלוננים רבים וגם התנהגותו העבריינית של המשיב בין כתלי בית הסוהר, כפי שעולה ממידעים שהוצגו בפני הוועדה ובפנינו, מלמדת על כך.

העותר טוען כי אין בעובדה שהמשיב יצא לשלוש חופשות למשך 48 שעות כדי להצדיק את שחרורו המוקדם, מה גם שהוא לא עבר כל הליך טיפולי בעבירות מרמה במהלך מאסרו אלא עמד בקשר קונקרטי בלבד עם העו"ס, וזאת למרות תקופת מאסרו הארוכה.

העותר טוען כי שגתה הוועדה בכך שהורתה על שחרור המשיב על תנאי למרות ששילם ₪ 10,000 בלבד מתוך הפיצוי בסכום מקורי של 151,000 ₪ שעומד כיום על סכום של 187,000 ₪, שאותו אמור היה לשלם עד ספטמבר 2011.

3. באשר לתוכנית רש"א - טוען העותר כי היא אינה חזות הכל והיא אינה מתייחסת לשחרורו המוקדם של העותר ממאסר קודם בתוכנית פרטית, אשר הפר את תנאיה. הוועדה הוסיפה רכיב טיפולי לתוכנית רש"א בדמות טיפול קבוצתי לעברייני מרמה מבלי שנקבע כי קיים טיפול כזה ושהמשיב מתאים לו.

4. העותר אינו מתעלם מההלכה הפסוקה לפיה ערכאה שיפוטית לא נוטה להתערב בהחלטת הוועדה אך טוען כי הוועדה עצמה קבעה שהחלטתה אינה נקייה מספקות.

5. ב"כ המשיב טוען כי בקשר לפיצוי נעשים מאמצים לתשלומם והוא לא שולם עד היום בשל מצבה הכלכלי הקשה של משפחת המשיב, במיוחד מצבה של בתו בת ה-17. לטענתו, הוועדה הייתה מוסמכת להורות על תשלום הפיצוי לאחר שחרורו המוקדם של המשיב, כתנאי לשחרור.

6. ב"כ המשיב טוען כי המידעים החסויים אינם מהזמן האחרון יחסית ואין בהם כדי למנוע את שחרורו המוקדם של המשיב, אשר יצא ל-3 חופשות ללא כל בעיות חרף אותם מידעים.

לטענתו, המשיב היה בקשר תמיכתי, ולא רק קונקרטי, עם העו"ס ולפי חוות דעתה, תפקודו תקין, הוא לוקח אחריות על מעשיו ומבין את חומרתם.

ב"כ המשיב לא כופר בכך שהמשיב לא סיים קבוצה טיפולית כלשהי אך נאמר לאשתו, שפנתה בתלונה בעניין זה, כי סוכם עם העו"ס שהוא יטופל על פי הצרכים שיועלו על ידו.

7. ב"כ המשיב טוען כי בפני הוועדה היו מונחים כל המסמכים הרלוונטיים וכל הנתונים שנטענו על ידי העותר בעתירה והחלטתה איננה חורגת ממתחם הסבירות ולכן איננה מצדיקה התערבות ערכאה

8. עיון בהחלטת הוועדה נושא העתירה מעלה כי היא אכן לא התייחסה למספר נתונים שמן הראוי היה שתתייחס אליהם לצורך שחרורו המוקדם של המשיב, ומשכך מדובר בהחלטה הסוטה ממתחם הסבירות ומצדיקה התערבות ערכאה שיפוטית.

9. הוועדה התרשמה כי קיים סיכוי שהמשיב יסור מדרכו הרעה אך קבעה בעצמה כי מדובר במי שהיה מעין מנהיג בעולם העברייני.

הוועדה לא נתנה דעתה לעובדה הבלתי מוכחשת כי במשך כל תקופת מאסרו הארוכה של המשיב הוא לא עבר כל הליך טיפולי בעבירות מרמה נושא מאסרו ומשכך אין בתוכנית הטיפולית של רש"א, שהוצגה בפני הוועדה ובפנינו, כדי להפיג את מסוכנותו של המשיב, כפי שבאה לביטוי במעשיו נושא מאסרו ובעברו הפלילי.

10. כך גם לא התייחסה הוועדה לעובדה שהמשיב שוחרר ממאסר קודם בגין עבירות דומות ברישיון וכאשר היה אסיר ברישיון, ביצע עבירות של החזקת מקום להגרלות והימורים, ועבירות מרמה בנסיבות מחמירות ונידון ל-9 חודשי מאסר בפועל, שכללו הפעלת 3 מאסרים מותנים.

לא למותר לציין כי אחד מתנאי שחרורו המוקדם היה עמידה בתוכנית טיפולית פרטית של גב' היכל, שהמשיב לא עמד בה, ומשכך הוכיח כי לא ניתן ליתן בו אמון.

11. אין בעובדה שהמשיב יצא ל-3 חופשות בנות 48 שעות ללא כל בעיות כדי להצדיק את שחרורו המוקדם שכן אין דין יציאה לחופשה בתנאים מגבילים ולמשך זמן מוגבל כדין שחרור מוקדם, ולו בתנאים המגבילים שקבעה הוועדה לצורך שחרורו המוקדם של המשיב.

12. הוועדה אמנם לא התעלמה מהעובדה שהמשיב שילם חלק מזערי בלבד מהפיצוי שנפסק לחובתו על ידי בית המשפט שדן בעניינו ואשר מיועד לפיצוי מתלוננים רבים שאותם רימה המשיב.

אין בעובדה שהמשיב פנה למרכז לגביית קנסות על מנת להסדיר את תשלום הפיצוי, פנייה שעליה לא קיבל תשובה עד כה, כדי להצדיק את החלטת הוועדה להורות על שחרורו המוקדם בתנאי של תשלום בעתיד על פי החלטת המרכז לגביית קנסות, שכן מדובר בסכום נכבד והמשיב לא הציג בפני הוועדה או בפנינו כל נימוק המצדיק את פנייתו המאוחרת למרכז לגביית קנסות, סמוך למועד שחרורו המוקדם, ואת העובדה שלא שילם את הפיצוי כולו, או את חלקו המירבי, עד כה.

13. לאור כל האמור לעיל, ומבלי שאנו מתעלמים מההלכה הפסוקה לפיה ערכאה שיפוטית תתערב

בהחלטת הוועדה רק כאשר היא סוטה באופן קיצוני ממתחם הסבירות או לוקה בפגמים אחרים של המשפט המנהלי, אנו מקבלים את העתירה ומבטלים את החלטת הוועדה מיום 4.8.14 שהחליטה על שחרורו המוקדם של המשיב.

כך הם פני הדברים במיוחד כאשר גם הוועדה סברה כי "גם כיום ההחלטה בעניינו של האסיר איננה נקייה מספקות".

ניתן והודע היום י"ז אב תשע"ד, 13/08/2014 במעמד הצדדים והמשיב 2.

דנה מרשק מרום, שופטת

מיכל נד"ב, שופטת

אברהם טל, נשיא